

גנזי המלך

ארבע כנסות

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת

200

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 03-6762226 מופץ בכל הארץ ב-70,000 עותקים

"זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הפה"

**כיצד מעורר אותנו הקב"ה באחרית הימים
מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א**

את המועדות אין לו חלק לעוה"ב ומי יוכל להעיד על עצמו שאינו מכלל המבזים את המצוות, כל שאינו שם תפילתו לעייקך ואינו מקפיד עליה, הרי בודאי מכלל המבזים את התפילה יקרא. וכן כל שאינו טורח בתקון מדותיו הרעות וספוג בגאווה ושנאת הבריות ואינו מכיר זאת לחטא, הרי גם הוא מאלו שאין להם חלק לעוה"ב, הוא מה שאמר הנביא: **"והמשפלים יבינו"** רק יחידי סגולה יבינו וידעו את האמת.

איתא בגמרא (סנהדרין קא.): 'כשחלה רבי אליעזר נכנסו תלמידיו לבקרו, אמר להן: "חמה עזה יש בעולם". התחילו הן בוכין ורבי עקיבא משחק, אמרו לו: "למה אתה משחק?" אמר להן: "וכי מפני מה אתם בוכים?" אמרו לו: "אפשר ספר תורה שרוי בצער ולא נבכה?" אמר להן: "לכך אני משחק, כל זמן שאני רואה רבי, שאין יינו מחמיץ ואין פשתנו לוקה ואין שמנו מביאש ואין דובשנו מדביש, אמרתי: 'שמא חס ושלום קבל רבי עולמו' ועכשיו שאני רואה רבי בצער אני שמח". אמר לו: "עקיבא, כלום חיסרתי מן התורה כולה?" אמר לו: "לימדתנו רבנו 'כי אדם אין צדיק פארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא' (קהלת ז)!"

נוראות הדברים, לאחר ש"אין צדיק פארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", בהכרח שאף ר' אליעזר נכשל בחטא ולכן יתכן שיקבל עולמו בחייו ולא ינחל כלום בעוה"ב, כי על כל מצוותיו ומעשיו הטובים כבר קבל שכרו בעוה"ז ועבור חטאו שחטא ירש גיהנם, כי הכלל הוא

המשך בעמ' 2 <<<

ויצרפו רבים, יהיה בירור, אחר בירור וצרוף ולבון ולא הכל יזכו ורק יחידי סגולה יהיו מכלל הזוכין להשיג רוחניות ושלימות.

וכן יש לראות בזמנינו שמידי יום ויום יורדין אנשים ממדרגתם ואף לאחר שהשיגו איזה מעלה ומדרגה לא יכולים להתמיד בכך, אלא נופלים ויורדים ממעלתם. וזה הצרוף והלבון שנאמר בכתוב 'שוטטו רבים ותרבה הדעת. נתבונן נא במצבנו עתה, בני תורה עצמם, יחידים הם, אחד מעיר ושנים ממשפחה ורוב המון העם רחוקים מקיום תורה ומצוות ואף בקרב בני התורה רובם מסתפקים במעט למוד תורה וסבורים כי בכך הגיעו לתכליתם ואילו העיקרים הנדרשים; כ'אמונה' ו'יראה' 'השגחה' ו'בטחון' נעלמו מאתם לגמרי.

והדברים מפליאים היאך עולה על הדעת כי במעט תורה השיגו שלמות? כבר הזכרנו דברי רבינו יונה (שער ג קמו): המבזה מצוה אחת כגון: **'המבזה**

בספר דניאל (יב) בדברו אודות אחרית הימים נאמר: **"ובעת ההיא יצמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר"** בהתבונן עתה במהלך המאורעות בחיי העולם, נראים דברי הנביא כמתאימים ממש לזמנינו, כי אין לך יום אשר צרתו אינה גדולה מחברו. ה'חובות הלבבות' (עבודת האלקים) ט) כתב: **'אחת מן הבחינות, שצריך אדם לראות טובות הבורא הוא; הסכמת בני אדם והתחברות לבותם, עם רוב התחלקות מדותם, למנות עליהם איש מהם ומקבלים עבודתו ושומעים בקולו ויראים אותו והוא שומר אותם ודן בצדק ביניהם ומנהיגם על מה שיש בו תקנת כולם, שזו תקנת העולם.'**

ואילו היום בזמנינו נראה הכל להיפך, אין מלך ומנהיג וכל אחד הישר בעיניו יעשה ולכן המחלוקות והמלחמות רבות בעולם, כל זה בכלל: **"והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא"** מלבד צרות הפרט, ממחלות ויסורין וכדומה שרבו רח"ל באחרונה, אלא אף המלחמות והמהומות שולטין בעולם.

"ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר".. **"יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשפלים יבינו"** (שם י). מלבד העת צרה שתהא בעולם בנוגע למשפט הכלל, כן העת צרה שתהא למשפט היחיד. והיינו: המחלות והפגעים שיהיו בעולם, כן תהא עת צרה בעולם בנוגע לרוחניות ולא רבים יזכו להגיע לאמת. והיינו: שאמר הנביא: **"יתבררו ויתלבנו**

זאת וכאשר לא עלו הדרות למדרגה ראויה לחמלה זו, אין זכרון לראשונים שנמצאו לעולם נגעי בתים, עד שאמרו קצתם ז"ל שלא היו לעולם.

'האדם נברא יחיד... ולפיכך כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם' (סנהדרין לז). יש באדם מדרגות שיכול להגיע שיהיה בדמותו של הקב"ה, כי נפש אדם מעולה וחשובה עד אין קץ, עד שכל הבריאה כולה כדאי בשבילה ולעומת זאת יתכן שעבור מעשה אחד תלך לאבוד נפש חשובה ויקרה זו וכדחזינן במעשה דר"א ור"ע שעבור מעשה אחד ש"אין צדיק **בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחְטָא** סבר ר"ע שאפשר שיטול רבו עולמו בחייו. והיינו דאמרין: **'אין בין גן עדן לגיהנם, אלא כחוש השערה'**.

ולכן כל שלא יתחזק בראותו עונשי שמים והנהגתו בעת הזו, קשה מאד שיוכל להגיע לשלמות האמיתית וביותר בזמנינו, ימי אחרית הימים, שהם עת צרה שאין אדם בטוח בחייו ויתכן שאדם חי בריא ושלם ולמחר נופל כורע תחת המחלה האיומה ודאי שחייב לברר את מעשיו ובפרט לנתבאר לעיל שלאנשים שאינם ראויים לא נותן השי"ת עזר ודרכים גלויות להראותו דרך האמיתי. וא"כ עזר ה' גם נסתר מאתנו, לכן חייב להתחזק ביתר שאת ואז יוכל לזכות לסייעתא דשמיא.

הנה ימי בין הזמנים לפנינו, הבה נתחזק שלא נפול שהרי במעשה אחד נתברר שאפשר לטול עוה"ב בחייו. וא"כ בימי רפיון יוכל לאבד מה שרכש במשך כל ימי חייו ולכן חייב כל אחד ואחד לחשוש מרחובה של עיר ולהטמין עצמו בחדרי חדרים מתוך שמירה על תורה ותפילה ואז יש תקוה לאחריתו. (אור יחזקאל) ■

בעת שאדם רואה כי זוכה להתקרב להקב"ה ומזמן לו תורה ומצוות ודרכים ואופנים להגיע לאמת, זה הסימן האמיתי כי ראוי בעיני הקב"ה, **'שמגלגלין זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב'** (שבת לב). בשעה שרואה שמתגלגלים זכויות על ידיו ראויה והוכחה לקרבתו אל הקב"ה ובאמת לכולם מראים דרכי שמים, אבל כאשר אדם ראוי בעיני הקב"ה יוכל להתעורר מסימנים אלו ואילו אחרים אינם מתעוררים ומרגישים מאומה.

וכתבו הרמב"ן (יג מז) והספורנו בעניני הנגעים: **'וכאשר יקרה באחד מהם חטא ועון יתהוה כיעור בכשרו, או בכגדו, או בביתו, להראות כי השם סר מעליו... והנה איננו נוהג אלא בארץ שהיא נחלת ה'... ואין הרבר מפני היותו חובת קרקע, אבל מפני שלא יבא הענין ההוא אלא בארץ הנבחרת אשר השם הנכבד שוכן בתוכה'** וכן אין עכו"ם מטמאין בנגעים, שאינם ראויים לפני הקב"ה להיות במדרגה שיראה להם הנהגתו בגלוי וכאשר אין מתעוררים בנגעי בגדים, הראם נגעי בתים.

כן יש להבין אף בזמנינו שאין נגעים בעולם, אבל אין הביאור שבטלו סימני השי"ת, אלא שאיננו ראויים שיראה לנו נגעים שהם סימנים גלויים ודרך קלה להגיע לתשובה, אלא מראה לנו השי"ת הנהגתו בדרך נסתרת שקשה מאד להשיגה וסימנים אלו הם מחלות הגוף שמטרתם לעורר האדם לתשובה ורק צריך להיות מכלל **"הַמְשַׁפְּלִים וְבִינּוֹ"** להבין שאלו הם דרכים לתשובה. הנה המחלה הפתאומית שנפוצה עתה בעולם ודאי שמטרתה להראות דרך לתשובה, אך איננו כשרים להבחין בזאת. ועיי"ש בספורנו שכתב

"שְׁהָאֲדָם יִרְאֶה לְעֵינָיו נֶה' יִרְאֶה לְלִבְּכֹּה", כל מעשי אדם והשקפותיו הם רק לפי ראות העינים וזה אינו עיקר, העיקר הנדרש מהאדם הוא מחשבות וצפוני הלב. ולכן אפשר שאף ר"א הגדול יטול עולמו בחייו, אף שלא חיסר מן התורה כלום, מ"מ זו רק ראיית עינים ולא מצפוני הלב.

היינו שאמר הנביא: **"יִתְבַּרְרוּ וַיִּתְלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים"** ואין אנו יכולים להבחין כלל במהות הבירור ורק הקב"ה הבוחן לב וחוקר כליות יברר למי שאינו מכלל הזוכים. ובירור זה יעשה לאחר שהכיר הקב"ה בלב האדם שאינו כשר ולכן יברר ויצורף ע"י מעשים ודרכים להורות היאך מצבו הרוחני האמיתי. ומעתה כאשר נתברר שימים אלו הם ימי אחרית הימים, חייב כל אחד ואחד לבחון ולברר את דרכיו כדי שיוכל לעמוד בימי הבירור והלבון **"וְהַרְשִׁיעוּ רָשָׁעִים וְלֹא יִבְיִנוּ כָּל רָשָׁעִים וְהַמְשַׁפְּלִים וְבִינּוֹ"**, אף בימי האחרית ועת הצרה לא יזכו הכל להבין ולראות דרכי שמים והרשעים יוסיפו להרשיע ורק משכילים ידעו להבין ולהכיר הנהגות שמים ודרכיו.

בפרשיות אלו העוסקות בעניני הנגעים, יש לראות הנהגת דרכי שמים וזה באמת להיפך מהבנת האדם ומחשבותיו, כי טבע העולם בשעה שאדם רואה שמעשי ידיו מצליחים בעוה"ז ומזומן לו פרנסתו ברצון ובנקל, סבור כי ראוי ומוכשר הוא בעיני הקב"ה. אבל מחשבות הצדיקים להיפך. וכן ראינו במעשה דרבי אליעזר ורבי עקיבא, כי אם **'אין פשתנו לוקה ואין שמנו מבאיש'** לא היה בטוח ר"ע שיזכה רבו לעוה"ב, אלא שמא נוטל עולמו בחייו ורק היסורין והצער שסבל הם ראויה לזכותו לעוה"ב.

עלי הגיון

"ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם"

למה לא מספיק לפנות את הנגע מהבית וצריכים גם לנתוץ וגם לקחת עפר ואבנים אחרות?

ולהשליכו מחוץ לעיר במקום טמא. בספר 'מושב זקנים' נאמרו דברי דומים בשם הרא"ש. הוא מקשה: מילא בבתיים מבינים מדוע נתן ה' נגעים - כדי שיגלו את המטמוניות, אבל למה נתן גם בבגדים? ומשיב: כיון שהיו להם בגדים שהיו משמשים אותם בעבודה זרה ובני ישראל לא ידעו מכך, לכן נתן הקב"ה נגעים בבגדים הללו, כדי שיבערו אותם. ■

שבונים כפי שהאדם אומר, כך נעשים הדברים. עושי מלאכת המשכן, למשל, היו אומרים בכל עבודה; "זה למשכן", "זה לפרוכת" ועל ידי אמירתם שרתה הקדושה על המלאכה. גם הכנענים כשהיו בונים את בתיהם היו מכריזים: "זה הבנין לעבודה זרה" ושרתה עליהם טומאה. מה עשה הקב"ה? - הביא נגע על בית ששרתה בו טומאה והכהן היה מצוה להרוס את הבנין והיסוד הטמא שלו

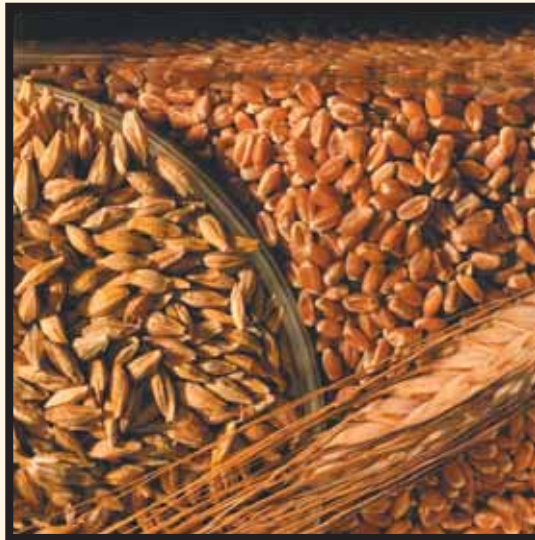
רש"י אומר: 'בשורה היא להם, שהנגעים באים עליהם, לפי שהטמינו אמוריים מטמוניות של זהב בקירות בתיהם כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר וע"י הנגע נותץ הבית ומוצאן'. שואל הזוהר הקדוש: אם הכונה היא לגלות את המטמוניות, למה צוותה התורה גם לנתוץ את מקום הנגע וגם לקחת עפר אחר ואבנים אחרות? וביאר: כי בכל מעשה שעושים ובנין

עתים וזמנים

השבת הפנויה

השבת שבין ארבע פרשיות ובין שבת הגדול

ה'חפץ חיים': שכראי שירכזו את אנשי הקהילה לאסיפה מיוחדת בענין. עשו ראשי הקהל כמצות רבם וקראו לכל יהודי ראדין לאסיפה דחופה בבית הכנסת הגדול. עלה ה'חפץ חיים' לבמה ופנה אל המתאספים בלשון זו: "כידוע לכם הגעתי בעזרת ה' לשנות זקנה ושיבה ולא ירחק היום שאקרא לבית דין של מעלה ושם יחקרו אותי, בין השאר, על מצות צדקה ומעוה חייטים' של בני עירי. מה אשיב על כך? אם אומר שאתם נותנים צדקה הרי יהיה זה שקר. ואם אומר שאינכם נותנים צדקה, כראוי לבניו של אברהם יצחק ויעקב, יהיה זה חטא לשון הרע. השתדלו נא לתרום

השבת, שבין ד' הפרשיות שסיימנו לקראן בשבוע שעבר ובין שבת הגדול, שהיא השבת הבאה, מכונה 'השבת הפנויה' משום שהיא נעדרת איפיון מיוחד. ויש האומרים שהיא נקראת כך על שום הנאמר (ישעיה מ): "פנו דרך ה' ", שלאחר העבודה הגדולה של ארבעת השבועות שהושלמה, פינינו את כל המוקשים בדרך לחוג את חג הפסח כהלכתו. יש הנוהגים השנה, כששבת הגדול חל מספר שעות לפני ההסבה ל'סדר', להקדים את דרשת הגדול לשבת זו.

הערב בעין יפה ובלב נדיב למגבית לעניי עירנו והנצרכים ואז אוכל להעיד בבא היום על בני עירנו, שקיימו מצות צדקה כדת וכדין.

ירד ה'חפץ חיים' מהבמה ואנשים הוציאו את ארנקיהם ותרמו כספים רבים ל'מעוה חייטים'. וספרו בראדין שמעולם לא נאסף בבת אחת סכום כה גדול לצדקה כפי שנאסף באותו הערב, לאחר שה'חפץ חיים' נשא את דבריו. ■

הדרשה "ובא לציון גואל" (ישעיה נט). כדי לומר לך שאם אמרת דרשה משל אחרים, אמור מהיכן המקור כדי להביא, בימי ניסן, גאולה לעולם.

השבוע, הם הימים המיועדים להגביר בהם את מפעלי 'קמחא דפסחא' והדאגה לעניים בכל אתר ואתר. מסופר שראשי הקהל בעיירה 'ראדין', באו פעם אל ה'חפץ חיים' וקבלו כי יהודי העיר ממעטים במתן 'קמחא דפסחא' אמר להם

על השבת שבה נושאים את דרשת הפסח ועל שבת 'שובה' שבה נושא הרב דרשת תשובה בבית הכנסת, יש האומרים שמכוונים דברי חכמים האומרים (ילקוט שמעוני ישעיהו נו תפה): 'אלמלי שמרו ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד היו נגאלין'. שכן רבנים אינם אומרים בדרשה חרושי תורה משל עצמם וגם אינם אומרים דברים בשם אמרם, אילו היו שומרים על כך היו מביאים גאולה לעולם...

ויש המוסיפים ואומרים: כי משום כך נוהגים בקהילות ישראל לומר בתום

מעשה גדולים

"זאת תהיה תורת הפצ'רע"

מי שמספר ברבים על מצוה שעושה זולתו עובר על לשון הרע

נמנע במקום שמתאספות בו נשים רבות ומוטב להתפלל ביחידות אמר - מלהכשל בלשון הרע בבית הכנסת.

ה'מגיד מדובנא' היה אומר: כי דרך בני אדם לזלזל בחטא לשון הרע ולומר לעצמם כי לא עשו כל מעשה ורק השמיעו דברים בעלמא. משום כך מצוה התורה שהמצורע יובא אל הכהן. והוא חותך את גורלו לטוב או לרע במלה אחת "טָמֵא" או "טָהוֹר" לומר לו את כוחו העצום של מוצא פי האדם. וכפי שאמר החכם מכל אדם: "מִנֵּת נְחִיִּים בְּיַד לְשׁוֹן" (משלי יח). ■

השנון: "שכן חז"ל אומרים שבשעה שאדם מספר על חברו לשון הרע הוא נענש ונוטל את עונותיו. ובכן, אם המצוה שאתה, רבי, מקיים בתקון חצות, תהפך לעבירה, אני אקח אותה".

באחד המכתבים האחרונים שכתב הגאון מוילנא לאשתו ולילדיו, בשעה שהכין עצמו לעלות לארץ ישראל ושנכתבו כצוואה, הוא מורה לבנותיו שלא ילכו בימות השנה לבית כנסת. וכך למה? כדי שלא יכשלו בחטא הכבוד של לשון הרע. החטא הזה הוא בלתי

מספרים כי בבית מדרשו של 'החווה מלובלין', עמד פעם אחד מגדולי תלמידיו ותיאר באלו בכיות ויללות עורך 'החווה' את תקון החצות שלו. לפתע נכנס החווה ושמע את הדברים מרחוק ונזף בתלמיד על שהוא מדבר עליו... לשון הרע.

"וכי פרסום התנהגותו של הרבי הוא לשון הרע?" תמה אותו תלמיד. "בודאי", רגז החווה "שהרי מצוה שאדם עושה ומפרסמים אותה ברבים הופכת לעבירה וממילא זו לשון הרע". "בדיוק לכך התכוונתי", ענה התלמיד

"ושחט את הצפור"

מתי נכתב ה"צפור" בכתוב מלא ומתי ה"צפור" בחסר?

פנינים לפרשה

"זאת תהיה תורת המצורע... והובא אל הכהן" (יד ב)

כתבו רבותינו בעלי התוספות: תיבת "והובא" יש מקום לקרותה בשתי תיבות "והוא בא" היינו: שהוא בא לבדו, לפי שאין לו מי שיביאנו, שהכל בדלים ומתרחקין ממנו, כמו שנאמר: "בְּדָר יִשָּׁב מחוץ למחנה מושבו".

"ושני תולעת ואזב" (יד ד)

פירש רש"י: 'מה תקנתו ויתרפא? ישפיל עצמו מגאותו כתולעת וכאזב' הגאווה היא שרש התאוה, כי הגאותן מתאוה למלאות צורך גאותו וככל שהאדם שפל כן תאוותיו פוחתות והולכות ומן הענין לציין כאן את דברי החסיד רבנו יונה בפירושו ל'משלי' (כג כד) על הפסוק: "גִּיל יְגִיל יְגִיל אָבִי צְדִיק וְיִוֹלֵד חֶכֶם יִשְׂמַח בּוֹ" שהשמחה היא גדולה מן הגילה, על כן יזכיר הכתוב את השמחה על החכם, כי יש בו בחכם שתי מעלות, גם שהוא צדיק וגם שהוא חכם, כי לא ישבח שלמה המלך ע"ה את החכם אם אינו צדיק.

וממשיך רבינו יונה וכותב בלשונו: 'גם לא יקרא חכם, זולתי זה הנמשך אחרי הנפש החכמה, כאשר לא יקרא ישר, מי שהוא מכיר את היושר אם אין נפשו ג"כ נמשכת אחרי היושר. ואמרו המוסרים: אל תדמה בנפשך שאתה חכם, כל זמן

וכתב לבאר שרש הדבר: שמאחר שאמרו חכמינו ז"ל שהנגעים באים לאדם על גסות הרוח ועשיר המתגאה הוא דבר הנגרם באופן טבעי, כמו שהעידה התורה: "וְרָם לְכַבֵּךְ", אבל דל הגאה הוא מאוס יותר להשית ולבריות, שהרי טבעו לא היה הגורם בכך שהוא מתגאה, לכן לא נגמרה כפרתו במתן השמן לחוד ולכן כתוב אצלו: "לְכַפֵּר" ולא נאמר "וְכַפֵּר", להורות שעדין לא נגמרה כפרתו ודו"ק.

"ושחט את הצפור" (יד ה)

כתב רבינו הגר"ח קנייבסקי שליט"א בספרו 'טעמא דקרא': יש לבאר מדוע נאמר כאן בכתוב תיבת "צפור" מלא עם האות וי"ו ואילו לגבי ה"הצפור החיה" נאמר בכתוב תיבת: "צפור" חסר האות וי"ו.

אלא שהנה שני צפורי המצורע מצותן שיהו שוין, כמבואר בגמ' במסכת 'יומא' (סב:). אך אי אפשר שיהיו שוין לגמרי שהרי אמרו חז"ל שאפילו חטה, אין חיטה הדומה ממש לחברתה, אלא שצריך להשתדל שיהיו דומין עד כמה שאפשר. וכמש"כ בזה ב'תוספות ישנים' במסכת 'יומא' תחילת פרק 'שני שעירי'. ובודאי שמסתבר לומר שהצפור הנראית יותר יפה מצוה לעשותה לצפור השחווטה שבה מתקיים כעין קרבן. ולכן כתוב בה: "צפור" מלא, אבל "הצפור החיה" נכתבה חסר שהיא הגרועה יותר ומה שכתוב אח"כ: "וְטָבַל... בְּדָם הַצִּפּוֹר הַשְּׁחֻטָה" חסר, אף שמדובר בצפור השחווטה? י"ל משום שאחר שנשחטה ונאסרה בהנאה ונעשית מצותה, מעתה בטלה חשיבותה. (אך גבי בית המנוגע נשתנה הסדר ושם צריך טעם אחר).

"והנותר מן השמן אשר על פה הכהן יתן על ראש המטהר לכפר" (יד ט)

רבינו מאיר שמחה מדוינסק בספרו 'משך חכמה' עומד על התמיהה הבאה: מדוע לעיל (יד יח) לענין דין מצורע עשיר, כתוב בפסוק: "והנותר בשמן אשר על פה הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן" ואילו כאן נאמר הלשון "לכפר"?

"והגיד לכהן לאמר" (יד לה)

דרשו חז"ל ב'ספרא' (ה): "והגיד לכהן", 'ידקדק הכהן כיצד בא הנגע לביתו'. והדבר טעון ביאור.

וכתב רבנו המלבי"ם לבאר בזה: על פי יסוד שרש התיבה שיש הבדל בין הגדה לאמירה; שהאומר מעביר הדבר כמו שהוא, אבל המגיד מוסיף לבאר פרטי הדבר שהשומע לא ידע. ולכן דרשו חכמינו ז"ל ממה שלא כתוב: "ואמר לכהן" אלא "והגיד לכהן", שצריך להגיד לו כל פרטיו, מאין בא לו זה הנגע.

"ואם ישוב הנגע ופרח בפית אחר חליץ את האבנים ואחרי הקצות את הפית ואחרי הטוח" (יד מג)

בספר 'טעמו וראו' עמד הגאון המחבר בדבר הצריך ביאור: שהרי נחלקו חכמינו ז"ל אם תיבת "אחר" מורה על סמוך, או מופלג (עיי' בב"ר פרשת 'לך לך' מד). וקיי"ל שתיבת "אחר" בא להורות על סמוך. ואילו תיבת "אחרי" בא להורות על מופלג. וכיון שכך למה כתוב בתחלה "אחר" ומיד לאחר מכן כתוב ב' פעמים תיבת "אחרי"?

והביא בזה בספר הנ"ל בשם רבינו הגר"ח קנייבסקי שליט"א, שהשיב לו: ש"ל שדבר זה בעצמו באה התורה להשמיע, שאין הבדל אם יהיה הדבר מיד בסמוך, או אפילו מופלג, לעולם יהא הדין שוה והדבר מתוק מדבש.

"וַאִישׁ כִּי תֵצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת זֶרַע וְרַחֵץ בְּמַיִם" (טו טז)

איתא ב'ספרא': **"בְּמַיִם"** - במי מקוה. ועיין במסכת 'חגיגה' (יא) ובמסכת 'פסחים' (קט). ופירש רש"י והרשב"ם: שנלמד מזה שבמסורת הדברים תיבת **"בְּמַיִם"** נקודתו בפתח. משמע; המים המיוחדים. כתב על כך רבנו המלבי"ם: הנה

תראה בזה גודל חכמת חז"ל, שכבר נאמר בפרשה זו עשר פעמים **"וְרַחֵץ בְּמַיִם"** ולא דרשו עליהם מאומה ומה ראו להמתין עד כה. ועל פניו נראה שזו פליאה גדולה היא, אבל שים לבך למראה, שכל התיבות **"בְּמַיִם"** שנאמרו עד עתה, בא בהם טעם 'טפחה' או 'אתנח' ו'סוף פסוק' שהם טעמים המפסיקים וידוע שבכל הפסק מאמר, דין ניקוד האות בי"ת להנקד בפתח

שנת השמיטה

שמיטת כספים ממי שאינו שומר מצוות

מערכת 'הברותאי' מיוחדת? 'גנזי המלך'

שאלה: מי שלוה כסף מאדם שאינו שומר את מצות שמיטת כספים והגיע המועד של שמיטת כספים, האם מותר ללווה להחזיר לו את החוב, או עליו להתחמק ממנו ולהמנע מהחזרת החוב כדי שלא להכשיל את המלוה בגבית חוב שנשמט?

תשובה: כתב בשו"ת 'מנחת שלמה' (תנינא ב - ג כג): כי לכאורה, המלוה, כיון שהוא מוחזק, יכול הוא לומר "קים לי כ'היראים'" (קס"ד), שהתורה רק מחייבת את המלוה לומר שהוא משמט, אבל אין זה כלל אפקעתא דמלכא! אך כיון שכולם חולקים על שיטת 'היראים' וסוברים: שפוקע החוב מאליו, אפשר שאין המלוה יכול לומר: "קים לי כ'יראים'".

אך מצד שני, יתכן לומר, כיון שאם היה המלוה מתנה עם הלווה בשעת ההלוואה שהוא מלוה לו בתנאי ש"אתה אל תשמטני בשביעית", הרי אין שביעית משמטת.

ובמקרה הזה, הרי **'אגנ סהדי'** שבשעת ההלוואה, אם היה המלוה יודע שהשביעית תשמט את חובו בעל כרחו, בודאי שלא היה מלוה לו והלווה גם הוא היה ודאי מסכים ללוות גם על דעת שיהא חייב לפרוע את החוב.

ומעתה, כמו שבחוץ לארץ, אף גם לאותם הטועים וסוברים שלא נוהגים שם כלל דיני שמטה, בכל זאת, מצאנו בדברי הפוסקים שאומרים **'אגנ סהדי'** שהיה המלוה רוצה להלוות רק בתנאי ש"אתה

דהכי לא היה מלווהו.

ובנדון זה, הרי גם סגי בדעתו של המלוה בלבד, כמבואר בכתובות (מז:): תוד"ה **'שלא'** ובב"ק שלהי פרק 'הגזול' (קי: ד"ה **'דאדעתא'**). כיון שתלוי בדעת המלוה בלבד ובפרט שגם הלווה היה ודאי מתרצה וא"כ אפשר דחשיב כאילו התחייב [לפרוע גם אם שביעית משמטת]. וקצת דוגמא: מהמשאיל אתרוג לחבירו ביו"ט ראשון של סוכות, שאפילו אם לא התנה על מנת להחזיר, **'אגנ סהדי'** דחשיב כהתנה והוא הדין גם כאן. ■

אל תשמטני בשביעית". ולכן, אף שהרבו לתמוה על זה, מכל מקום, לענין זה שלא יתחייב הלווה להחזיר, אפשר שדי בטעם הזה כדי להתיר לו להחזיר. גם יתכן, שאף על פי שהמלוה הוא עברייני, אבל על כל פנים הוא בעלים על כספו ואם היו מזכירים לו ענין של שמטה היה ודאי נוהג כבלעיל ולא היה מלווה ואם כן, אפילו אם הלווה היה בא בשעתו בטענה של שמיטת חוב, אפשר דיש מקום לדון דחשיב כאילו הלווה גזל ממנו את הכסף וגזילה אינה משמטת, כיון ד'**אגנ סהדי'** שברור הדבר דאדעתא

להרויח בגדול!

בתכנית 'כח כפלים'

מלאו הוראת קבע זו על סך \$28*

חינם!

טיול לאתרים בצפון

חינם!

CD לצפיה או לשמיעה

ותקבלו

חינם!

מנוי שנתי ל'גנזי המלך'

חינם!

מנוי שנתי לעתון 'ארבע כנפות'

חינם!

סוף שבוע ששי שבת עם הרב אמנון יצחק

הוראה לחיוב חשבון לתוכנית "כח כפלים" למשך שנה מינימום

תאריך _____

לכבוד בנק _____ כתובת הבנק _____ מס' הסניף _____

1. אני/הח"מ שם בעל/י החשבון _____ משפחה _____ מס' זהות / ח.פ. _____

רח' _____ מס' _____ עיר _____ מיקוד _____ טל. בית _____ פלאפון _____

מס' חשבון בבנק		סוג חשבון		קוד מסלקה	
2	3	9	2	בנק	סניף
2 3 9 2				קוד מוסד	

נותן/ים לכם בזה הוראה לחיוב חשבונות/נו הנ"ל בסיפכם, בגין תרומתי ל"שובר" בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מידי פעם בפעם באמצעי מנטל, או רשימות ע"י "שובר" כמפורט מטה ב"פרטי ההרשאה".
 (2) ידוע לי/לנו כי: א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה מפורטת בכתב לבנק ול"שובר" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה בבנק וכן ניתנת לביטול ע"י הוראת כל דין. ב. אהיה/נהיה רשאי/ים לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב. ג. אהיה/נהיה רשאי/ים לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב, אם אוכיח/נוכיח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו. (3) ידוע לי/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נושאים שעלי/נו להסדיר את המוטב. (4) ידוע לי/לנו כי סכומי החיוב ע"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/נו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה. (5) הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו. (6) הבנק רשאי להוציא/נו מן ההסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סבה סבירה לכך, ויודיע לי/נו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה. (7) נא לאשר ל"שובר" בספח המחובר לזה, קבלת ההוראות אלו ממני/מאתנו.

פרטי ההרשאה:

1. סכום החיוב ומועדו, יקבעו מעת לעת ע"י "שובר" ע"י (העקרונות לקביעתם):

2. פרטי החיוב: (סמן במשבצת המתאימה)

\$ 28 זכאות ליחיד

\$ 56 זכאות לחוג

לחייב בתאריך: 20 לחודש 30 לחודש

"שובר" ארגון להפצת יחידות מתחייב בזאת שלא למשוך מעבר לסכומים המגיעים לו.

חתימת בעל/י החשבון _____

תורם נכבד, שים לב: הוראה לחיוב חשבון זו אמורה להגיע לבנק דרך "שובר" עליו לשלוח את המופס ל"שובר" ת.ד. 2711 בני ברק. טל: 03-6777779

סעודת דוד המלך והילולת רשב"י

במוצאי שבת פרשת 'בחקותי' יט' אייר 08/מאי/24 יערוך ארגון 'שופר'
את הראשון במפגשי 'מלוה מלכה' וסעודת דוד המלך ע"ה שיערכו ברחבי הארץ

עם הרב

אמנון יצחק

האירוע יתקיים באולמי 'נאות ירושלים'

שכרח' החשמונאים 3 בני ברק

מחיר ההשתתפות לזכוי הרבים:

ל-200 המזמינים הראשונים 300 ש"ח לזוג

מחיר רגיל לזוג 400 ש"ח

מחיר רגיל ליחיד 250 ש"ח

בליל האירוע על בסיס מקום פנוי בלבד 300 ש"ח ליחיד

מספר המקומות מוגבל

כרטיסים והרשמה ב'שופר' 03-6777779

* הישיבה נפרדת * כל מרכיבי הסעודה מוקפדים בהכשר הגר"מ לנדא
* המעוניינים לעשות מלוה מלכה עם הרב במתכונת זו בערים יפנו ל'שופר'

יעמדו

על הברכה

מארקו בן אלירה
יזכה לעלות ארצה עם כל
משפחתו

פראנקו בן גראציה
ברכה והצלחה

משה בן אסתר
יזכה לחזור בתשובה שלמה ברכה
והצלחה

לעילוי נשמת
לאלו בן אסתר

בנימין בן סולטנה
יזכה לחזור בתשובה עם כל
משפחתו

ג'וספה בן רוסנה
יזכה לחזור בתשובה עם כל
משפחתו

לירון חן בת רחל
לזיווג הגון משרש נשמתה במהרה

יונתן בן אביבה זיווג והצלחה
מירב בת אביבה לידה קלה

חנה בת יהודית לזש"ק
אסתר הרסה בת שרה להצלחה

סטפאנו בן פראנקה
ברכה והצלחה לכל משפחתו

משה בן אסתר יזכה לחזור בתשובה
שלמב ברכה והצלחה

אברהם ישעיהו בן רבקה
לרפואה שלמה במהרה

שרונה, יעקב, שמעון חי, מיכל
רבקה, דוד חי, הודיה, אליהו
בני בתיה ואנה להצלחה במעלות התורה

אליהו בן ג'וליה
יזכה לגדל את בניו ובנותיו
לתורה

ערכות לבר מצוה

תפיליין+טלית מהודרת+נרתיקים
מקטיפה עבה+רקמת שם
+כרופה+סידור+נילוז קשיח
חותם המלך 1,155 ש"ח
חדרת מלך 948 ש"ח
חבש פאר 890 ש"ח

05-03-05-48-28

לפרסום

ב'גנזי המלך'

צלצלו:

03-6762226

קצביית הנכר

מבצע ענק לחג הפסח

✓ עוף טרי שלם - "עטרה" חלק - 19.80 ש"ח לק"ג
✓ עוף טרי שלם - "סנא" מהדרין - 15.80 ש"ח לק"ג

אגרי המצרכים
8322 מאיר

שעות פתיחה:
יום א-ה
8:00-22:00
יום ו'
8:00-14:00

קפואים:
* קבב המבורגר * נקניקיות
* סטקים * פרגיות * סוגי דגים
* שונים * יקות קפואים

רחוב הצרעה 3, נווה אליעזר, תל אביב
טל. 03-6312008, 054-6905919

השמן של טעמן הרי הוא משובח

גם דיסק מתנה וגם הגרלת השנה

קונים 3 בקבוקי שמן טעמן - זית ו/או אגוזים
ממגוון השמנים המעולים של טעמן

משתתפים בהגרלת השנה של טעמן

וגם

ומקבלים דיסק מתנה שבת עם טעמן

איך משתתפים בהגרלה:
שולחים את הקופון ו/או חשבונית הקניה למשרדי טעמן, רח' עצמונה 9, מישור אדומים ת.ד. 138 מיקוד 98510 וכנסים להגרלה.
שימו לב! ככל שתשלחו יותר אישורי קניה כך יגדל הסיכוי שלכם לזכות.
ההגרלה תיערך א"ה ברח"א יאיר תשס"ח (5.5.08)

תוצאות אפקטיביות Results

הפרסונים המשתתפים במבצע: 5442113, 5442181, 5442182, 5442112, 5442168. מועדון דיסקי טעמן. לפרטים נוספים: 052-5442113. תנאי משתתפים: לפרטים נוספים: 052-5442113. תנאי משתתפים: לפרטים נוספים: 052-5442113.

כשר לפסח
בהשגחת הבד"ץ
של ירושלים
התורה וההלכה